

Írta:

2013. augusztus 10. szombat, 07:53



Zseniális alkotásokat folytatni szinte lehetetlen, nem is illik! Most mégis érdemes kivételt tenni, hiszen Bacsó Péter „A tanú” című filmjének Bástya elvtársa tovább él, ez kétségtelen. Csak annyi a különbség, hogy most nem uszodába ment, hanem motorozni (képünkön vélhetően a kétkerekűje látható). De sebaj, ami egyszer bejött az író-rendezőnek, az szinte örökös érvényű, ettől nagyszerű a mű.

Azért is szép az élet, mert ha valaki egy kicsit figyel, annak bizony nem kell mindenféle, furcsa, érdekes, szomorú, meg vidám történeteket kitalálnia. Azok ugyanis adják magukat, hozzá megfelelő személyeket, hús-vér embereket.

Főhős I., a felelőtlen, kerékpárral érkezett a pécsi, Zsolnay Kulturális Negyedbe, oda, ahol egy szép gyárkémény is hirdeti az egykori híres fazekas munkásságát. Ott, egy kicsiny, de azért nem törésre hajlamos fához – hangsúlyozottan szabálytalanul – kikötötte cseppet sem értékes eszközét.

Erre került elő a helyi biztonsági ember, mondjuk Főhős II. (két fülbevalóval felszerelve), aki cseppet sem arrogánsan, felhívta a figyelmét erre a fegyelmezetlenségre, a sisakost. Mert a bejáratnál

valóban van kerékpártároló. Igaz, egy bicajos csak akkor érezheti magát majdnem biztonságban, ha látja sporteszközét. De ez inkább a vagyonbiztonsággal függ össze, mint a renddel.

Tehát, a második számú színre lépő (ez nem rangsor, csupán időrendi besorolás), felelőtlenül, felkészületlenül szóvá tette, a terület a világörökség része, ezért ott amúgy is tilos a biciklizés, a szép műkövön. Ekkor rúgta első öngólját, de nem elégedett meg ennyivel. Mert, hogy egy nem túl távoli ponton, ott állt egy segédmotoros kerékpár is!

De arra az érdeklődésre, hogy kinek a tulajdona a masina, a győztes karakter nem jött zavarba. Természetesen, az igazgató mopedje! (Ami persze nem biztosan igaz állítás, de egy hivatás nehézségeire mindenképpen ráirányította a figyelmet. Kérem, itt gondolkodni kell, frappánsan válaszolni a renegátoknak. Akik beszivárognak, megpróbálva kijátszani az éberséget.)

Tisztelt **Bacsó Péter**, az égi kávéházakban! Van szerencsém értesíteni, Bástyá elvtárs itt regnál közöttünk, csupán álnéven létezik, de ez egy poén értékéből semmit sem von le. Drága Mester, munkásságára még sokáig, talán örökké fogunk emlékezni. Köszönet érte, a mozgóképrajongók nevében.